

ря по краищата на теѣтерътъ малко или много рѣчи. На свършыака на всѣкъ годинъ, търговеца ще си занесе дневната книга на търговското сѣдилище, дѣто прѣдъ присутствіето му, единъ особенъ чиновникъ отъ сѣдилището, ще подпише рѣченната [дневна] книга; обаче рѣченніятъ чиновникъ подъ никакъвъ прѣдлогъ, не трѣбва да прочита ни една дума отъ книгата му. Прѣди да ся запише нѣщо въ тѣзи книга, единъ особенъ чиновникъ пакъ отъ търговското сѣдилище, ще натура броеветъ на страницитѣ ѳ, и отъ долу като забѣлѣжи отъ колко страници е книгата, ще ся и подпише.

Членъ 6). Търговцитѣ не трѣбва да ся уповаватъ само на потребнитѣ узаконенія записани въ теѣтеритѣ имъ, които сѣ длѣжни да държатъ, нѣ ти ако си ги държатъ нередовно и неправилно, когато ся случи да бѣдѣтъ на сѣдѣ, такыва несъобразни съ правилата теѣтери, ще ся считатъ за нередовни.

Членъ 7). Когато ся сѣдятъ търговцитѣ, не ся заповѣдва да си донасятъ теѣтеритѣ, обаче когато ся раздѣля дружество или наслѣдіе, или ся появи нѣкое испаднованіе, тогава потребнитѣ теѣтери, искатъ ся официјално отъ търговското сѣдилище.

Членъ 8). Търговскитѣ теѣтери които сѣ нарѣдени спорядъ горѣрѣченнитѣ правила, ще ся пріиматъ за доказателство и фактъ въ распрія, която ся появява мѣжду търговцитѣ.

Членъ 9). Когато ся разгѣжда една давія, за да бы ся извадилъ на явѣ прѣдметътъ за когото е распрята, търговското сѣдилище, официјално ще порѣчи да ся донесѣтъ търговскитѣ теѣтери, за да ся прѣгѣда само прѣдмета, за когото е давіята,